

Analyse ruimtelijke gevolgen aanwijzing Nieuwe Hollandse Waterlinie als Unesco-werelderfgoed

Algemeen	
Aan	gemeenten Gooi en Vechtstreek
Van	Christiaan van Zanten
Datum	23 februari 2017
Vertrouwelijk	Nee
Kenmerk	17.0002460

1. Inleiding

De Nieuwe Hollandse Waterlinie (NHW) is op de voorlopige lijst gezet om te worden genomineerd bij UNESCO als werelderfgoed als uitbreiding van de reeds aangewezen Stelling van Amsterdam (SvA). In dit kader is door de Stuurgroep Ruimte en Mobiliteit verzocht om een analyse van de gevolgen voor ruimtelijke ontwikkelingen. In deze memo wordt dit toegelicht. De memo begint met een samenvatting. Daarna wordt de analyse uit de jurisprudentie over consequenties voor ruimtelijke ontwikkelingen toegelicht. Verder wordt in detail per gemeente een beoordeling gemaakt.

2. Samenvatting

De stelling in het nominatiedossier is dat er met de aanwijzing van de NHW geen ruimtelijke belemmeringen ontstaan die niet reeds uit bestaande regimes voortvloeien. In Gooi en Vechtstreek is de NHW al beschermd in regels van het Rijk en provincie.

Uit de analyse van de jurisprudentie blijkt inderdaad dat de UNESCO-status geen extra belemmering toevoegt aan bestaande regimes voor de NHW. Voor de gebieden die reeds onder Rijks- of provinciale regels voor de NHW vallen, heeft de aanwijzing daarom uit dit oogpunt geen consequenties. Overigens blijkt ook hier uit de jurisprudentie dat nieuwe ontwikkelingen niet geheel onmogelijk zijn. Verder is beoordeeld wat de ruimtelijke gevolgen zijn in het geval dat er bestaande regimes op een nieuw gebied van toepassing worden. Overigens bleken er bij de detaillering van het begrensde gebied historische onjuistheden of discrepanties tussen Rijk en Provincie of gebieden die inmiddels redelijkerwijs niet meer bijdragen aan de NHW. Er zijn daarom ook gebieden waarvan wordt beoogd deze uit de nationaal beschermde NHW-regimes te halen.

Voor de gemeente Gooise Meren leidt de beoogde begrenzing tot een aantal veranderingen. Bij Muiden zal een kleiner gebied in het IJmeer onder het regime vallen en wordt het herstelde gebied bij de A1 en het 'Batterij-park' bij de Westbatterij toegevoegd. In de kern Muiderberg wordt een deel bebouwd gebied verwijderd en wordt het Echobos en het bos bij Kerk aan Zee toegevoegd (stelling Muiderberg). Ten opzichte van bestaande regimes wordt een groter deel van het open schootsveld van Naarden aangewezen, maar dit is beperkt tot een beschermd en het beleid is gericht op versterken van het open schootsveld. Een buitendijkse zone buiten het schootsveld, die nu geldt als NHW, wordt niet aangewezen. Langs de kern Bussum en Hilversumse Meent worden de verboden kringen rond Werk I en II aangewezen voorzover dit een natuurbestemming heeft (de facto: de heide en het groengebied tussen Bussum en Hilversumse Meent) en de Stelling Franse Kamp en Fort Werk IV als los component. Werk IV is al een rijksmonument is waarvoor de UNESCO-status alleen maar bevorderlijk is. Dit geldt ook voor de Stelling Franse Kamp.

Voor de gemeente Weesp volgt de aanwijzing de bestaande regimes. In Wijdmeren wordt een gebied toegevoegd wat reeds beschermd is als natuurgebied en komt de kern Kortenhoef juist buiten de NHW te vallen.

In Hilversum wordt het bebouwd gebied van de Hilversumse Meent en Kerkelanden geschrapt en de Stelling Franse Kamp toegevoegd. Er vindt een toevoeging plaats in het natuurgebied rond Werk I.

Voor locaties met een harde planstatus heeft de aanwijzing geen consequenties voor de bouw mogelijkheden. Voor grote 'zachte' ontwikkellocaties op de Regiokaart die nu buiten de NHW vallen blijft dit zo (Crailo, BOR-gronden). Ter Syke komt er nu volledig buiten te vallen (geen inundatiegebied).

Voor grondeigenaren en gemeenten komt er geen verplichting om de bestaande (legale) situatie in overeenstemming te brengen met de kernkwaliteiten, bijvoorbeeld door meer openheid te creëren. Voor eigenaren als Natuurmonumenten of GNR kan het bestaande beleid voor beheer worden voortgezet.

Resumerend brengt de aanwijzing van de NHW geen extra belemmeringen voor ruimtelijke ontwikkelingen mee en wordt tevens een historisch en praktisch zeer goed te verantwoorden en beschermen gebied onder het werelderfgoed gebracht.

3. Over de NHW

De NHW is, net als de SvA, een waterlinie. Kern van dit systeem is het onderwaterzetten (inunderen) van laag gelegen gebieden langs een lijn waar de verdediging werd opgesteld (hoofdverdedigingslijn). Voor de inundatie werd gebruikt gemaakt van bestaande voorzieningen of werden nieuwe waterhuishoudkundige werken geplaatst. Op strategische punten en langs de hoofdverdedigingslijn werd een verdedigingswerk geplaatst zoals een fort, vesting of geschutspost. Langs de forten en vestingen was op grond van de Kringenwet 1853 binnen een kring van 1000 meter geen of beperkte bebouwing toegestaan. De NHW functioneerde tussen 1814 en 1940. De SvA is aangelegd tussen 1880 en 1920. Hieronder is een afbeelding van het strategisch stelsel uit 1940 afgebeeld.

4. Weg naar de UNESCO-status

De SvA is al op de werelderfgoedlijst geplaatst. De NHW wordt ingediend als uitbreiding van de SvA waardoor één werelderfgoed ontstaat. Er moet een nominatiedossier worden vastgesteld met als kern de Statement of Outstanding Universal Value, waarin de kernwaarde van het erfgoed staat beschreven. In het statement worden drie kernkwaliteiten genoemd: het strategisch landschap van de NHW, het

watermanagementsysteem dat hiervoor wordt ingezet en de strategisch gepositioneerde militaire werken die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Ook bevat het nominatiedossier de begrenzing, die aangeeft welke gebieden, structuren en elementen onderdeel uit gaan maken van het werelderfgoed.

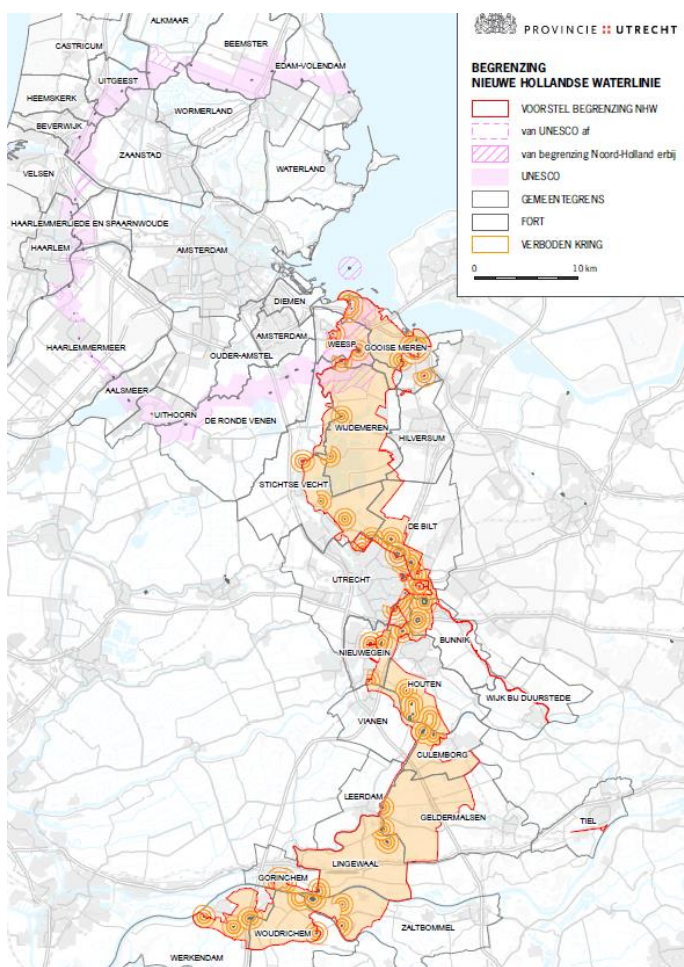
De eisen voor indiening zijn strenger geworden dan bij de SvA in 1996. De begrenzing van de SvA is later ook op plekken minder accuraat gebleken en er is soms discrepantie tussen de tekst en tekening van het aanwijzingsbesluit.¹ Als de NHW kans wil maken om te worden toegevoegd, moet worden aangetoond dat er voldoende mate van authenticiteit en integriteit van het erfgoed is, waarmee wordt aangetoond dat het erfgoed voldoende compleet is, dat het systeem van de NHW nog herkenbaar en beleefbaar is en toevoegt aan de SvA. Zeker waar het intacte verboden kringen en inundatievlakken betreft kan de NHW een toegevoegde waarde op de SvA zijn.

Het uitgangspunt van de begrenzing is daarom dat alle onderdelen die deel uitmaken van de drie kernkwaliteiten 'strategisch landschap', 'watermanagementsysteem' en 'militaire werken', volledig tot het werelderfgoed gaan behoren. Zeker waar er sprake is van een authentieke situatie is dit van belang. De kernonderdelen met het grootste ruimtebeslag zijn de inundatiegebieden, verboden kringen, vestingen en forten en de hoofdverdedigingslijn.

Bij het vaststellen van de begrenzing is er wel specifieke aandacht voor dat er zo min mogelijk sprake is van afwijkingen van reeds bestaande regimes, met name in de regels van het Rijk en de Provincie. UNESCO kent twee typen gebieden: kernzone en bufferzone (let op: deze termen worden in Nederland soms anders gebruikt). De kernzone is het basisgebied waarin de kernwaarden zijn gelegen. De

bufferzones zijn gebieden hieromheen waar ontwikkelingen van invloed kunnen zijn op het kerngebied. UNESCO heeft geadviseerd om ook te werken met bufferzones. Het voornemen is om geen bufferzones aan te wijzen. Dit houdt enig risico in, maar overweging van de Liniecommissie is tot heden dat de NHW een groter gebied is dan de meeste werelderfgoederen en als de kernonderdelen zo goed mogelijk binnen de begrenzing vallen er geen noodzaak is voor een zone daaromheen. Daarnaast kan middels de Nederlandse ruimtelijke ordeningsregels en aanwijzing als monument van de losse onderdelen hier ook rekening mee worden gehouden.

Deze overwegingen hebben ertoe geleid dat grote gebieden die volledig verloren zijn gegaan en waar ook geen bestaand beschermingsregime van toepassing was grotendeels buiten de begrenzing zullen vallen.

¹ Voor de SvA is bij UNESCO een verbeteringsvoorstel ingediend (dat kan bij 'minor' gevallen). Dit proces loopt parallel aan de NHW. Als de NHW wordt aangewezen heeft dit geen effect meer. Voor de Regio heeft dit verbeteringsvoorstel geen ruimtelijke gevolgen.

5. Analyse jurisprudentie

Omdat de SvA reeds als werelderfgoed is aangewezen en dit erfgoed uiteraard vergelijkbare kernkwaliteiten kent, is een analyse gemaakt van de jurisprudentie waarbij aantasting van dit werelderfgoed onderwerp was van een beroep tegen een bestemmingsplan.

5.1 Belangrijkste algemene constatering

- De Raad van State heeft expliciete uitspraken gedaan over de status van het nominatiedossier en geoordeeld dat dit geen zelfstandig bindende kracht heeft; de Raad van State toetste aan de Nederlandse wetgeving;
- Er is geen uitspraak waarbij de Raad van State heeft geoordeeld dat de Nederlandse wetgeving in strijd is met de UNESCO-status van de Stelling van Amsterdam;
- Als het aangewezen gebied in Rijksregels(het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening ook wel Barro) en groter is dan bij de provincie (Provinciale ruimtelijke verordening ook wel PRV), geldt de begrenzing van het Rijk. Een provincie mag ten opzichte van het Rijk alleen een groter gebied aanwijzen.

Uit het voorgaande kan worden geconstateerd dat bij de beoordeling van de ruimtelijke gevolgen toetsing aan Nederlandse wetgeving volstaat. Bij verschillen is aangewezen gebieden, geldt de begrenzing van het Rijk als bepalend indien de provincie een gebied niet heeft aangewezen.

5.2 Uitspraken:

Er is een aantal uitspraken gedaan waarin appellanten een specifiek beroep deden op de UNESCO-status van de SvA:

- Het meest grootschalige project was de wegverbreding en bouw van een aquaduct voor de A1 bij Muiden. In het kader van het Tracébesluit heeft de Raad van State geoordeeld dat dit project niet tot dusdanige aantasting van de Stelling van Amsterdam zal leiden dat de minister het Tracébesluit niet in redelijkheid heeft kunnen vaststellen. Daarbij was relevant dat er in hetzelfde project ook verbeteringen werden aangebracht.
- Nieuwbouwplannen in de Beemster: de Beemster valt deels samen met de SvA en kent qua openheid vergelijkbare kernkwaliteiten. Er is een aantal woningbouwplannen getoetst aan de nationale wetgeving, het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de Provinciale ruimtelijke verordening (PRV). Deze plannen hielden stand door een zorgvuldige onderbouwing.
- Wegens strijd met de PRV-regels voor de SvA zijn enkele plannen vernietigd. Hierbij was ook sprake van het ontbreken van nut en noodzaak. In een ander geval had de gemeente in een conserverend plan geen beschermende regels opgenomen wegens verkeerde lezing van de PRV.
- Het bestemmingsplan Krijgsman Muiden is vernietigd wegens strijd met de PRV. De Raad van State oordeelde dat niet was voldaan aan de uitgangspunten van ruimtelijke kwaliteit die uit de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie volgde. De strijd met de verordening betrof artikel 15, waarin een algemene kwaliteitseis staat voor plannen buiten bestaand bebouwd gebied. In dit geval had de UNESCO-status hier dus geen directe betrekking op, want het gebied lag buiten de begrenzing. Het artikel over UNESCO in de PRV (20-22) werd ook niet geschonden en de Raad van State oordeelde dat de nominatie van de NHW niet in gevaar kwam door het plan. De geschonden regel was hier ingegeven door de provincie uit oogpunt van provinciaal belang.

Er is in Noord-Holland, naast het bestemmingsplan Krijgsman, over één bestemmingsplan een uitspraak gedaan waar volgens appellanten de regels over de Nieuwe Hollandse Waterlinie in de PRV werden geschonden. Dit betrof het realisatie van een hockeyveld in een weiland naast de entree van Muiderberg. Hier was echter sprake van schending van de PRV wegens verstedelijking in landelijk gebied reeds grond voor vernietiging. De Raad van State toetste ook aan de Nieuwe Hollandse Waterlinie en het Groene Hart en kwam tot het oordeel dat er (ook hier) strijd was met de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. Daarbij woog de specifieke locatie langs de zandafgraving van Muiderberg het zwaarst (kenmerk Groene Hart). Overigens lag het hockeyveld buiten de SvA.

De provincies waar de NHW in ligt, hebben allen een ruimtelijke verordening met daarin regels voor de NHW. De kern van deze regels is overal dat de kernkwaliteiten behouden moeten worden en dat nieuwe verstedelijking in beginsel niet is toegestaan. Als de jurisprudentie over deze ruimtelijke verordeningen wordt beschouwd, dan blijkt dat er geen plannen alleen vanwege aantasting van de NHW zijn vernietigd en dat niet alle ontwikkeling is uitgesloten. Duidelijk is daarbij wel dat zeer zorgvuldig met inpassing dient te worden omgegaan en ook positieve elementen voor de NHW bevatten.

5.3 Conclusie jurisprudentie

De enige uitspraak waarin de vernietiging wegens strijd met de PRV alléén betrekking had op de Stelling van Amsterdam betrof het bestemmingsplan Krijgsman, dat is gelegen buiten de begrenzing. Daar de Raad van State hier expliciet heeft geoordeeld dat er de nominatie van de NHW niet in gevaar kwam maar wel tot vernietiging overging, blijkt dat de schending van het vigerende provinciale beleid voor bouwen in het landelijk gebied hier de bepalende factor was.

Uit de analyse van de jurisprudentie blijkt daarom dat bij de UNESCO-status van de Stelling van Amsterdam de nationale wetgeving bepalend is. De Raad van State toetst hier ook aan.

Uit de jurisprudentie blijkt verder dat ontwikkelingen mogelijk zijn als er sprake is van een duidelijke nut en noodzaak, een zorgvuldige afweging en, bij een grootschalig plan, ook kernkwaliteiten worden verbeterd. De realisatie van de A1 bij Muiden is hier het meest evidente voorbeeld van. Hierbij speelt ook mee dat het werelderfgoed een groot gebied is, bij een klein erfgoed als Schokland zal veel eerder sprake van aantasting zijn.

De conclusie kan dan ook worden getrokken dat de status werelderfgoed geen verzwaring van vigerende regelgeving over de NHW, SvA en het buitenstedelijk gebied met zich mee zal brengen. Dit wordt ook door de Liniecommissie uitgedragen naar UNESCO en de jurisprudentie ondersteunt dit standpunt voor de gehele waterlinie.

De aanwijzing brengt ook geen verplichting met zich mee voor grondeigenaren of gemeenten om de kernkwaliteiten verplicht te verbeteren. Daar waar reeds bestaande bebouwing aanwezig is, hoeft deze niet verwijderd te worden, ook niet bij een nieuw bestemmingsplan voor nieuwbouw in stedelijk gebied. Dit geldt ook voor gebieden waar houtopstanden aanwezig zijn, deze hoeven niet te worden gekapt.

6. Analyse Gooi en Vechtstreek m.b.t. ruimtelijke regimes

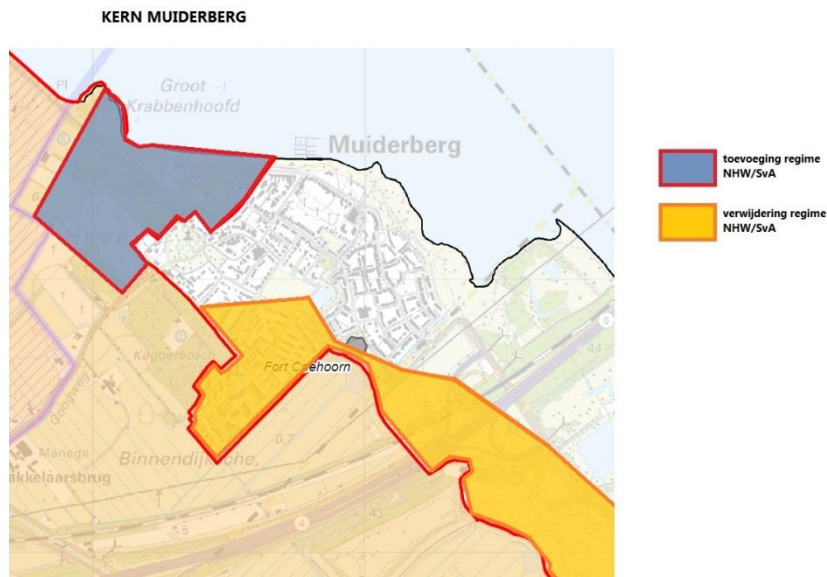
Gelet op de uitgangspunten van de Liniecommissie over de begrenzing en bovenstaande analyse, wordt hieronder weergegeven hoe de beoogde begrenzing zich verhoudt tot bestaande regimes.

De belangrijkste algemene ruimtelijke regimes zijn het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de Provinciale ruimtelijke verordening (PRV). Daarnaast zijn er specifieke regimes waar ook grote beperkingen voor gelden, zoals de status 'beschermde stads- of dorpsgezicht' en Natura 2000-gebieden en het Natuurnetwerk Nederland (NNN). Zie bijlage voor een volledig overzicht. Als een gebied niet onder bestaande beschermingsregimes valt, zal worden beoordeeld wat de beperkingen zijn, uitgaande dat dit gebied wordt opgenomen in het Barro en de PRV. In de Gooi en Vechtstreek lag de begrenzing van het Barro en PRV niet overal gelijk. Dat mag alleen als de PRV een ruimer gebied aanwijst. In gevallen dat de PRV niet, maar het Barro wel van toepassing is, dient daarom uit te worden gegaan van het Barro.

Resumerend, de toevoegingen zijn grotendeels gebieden buiten de kernen die, naast de huidige nationale en provinciale regels voor de SvA en NHW, onder beschermde natuur vallen. Ook zijn de regels voor het landelijk gebied in relatie tot de NHW in de PRV al streng. De beoogde begrenzing beoordeelend is de conclusie dat deze geen (verdere) belemmeringen met zich meebrengt.

die wel onder de NHW blijven vallen). Voor bekende plannen, zoals revitalisering van het Echobos, heeft dit geen gevolgen.

- Enkele groepsschuilplaatsen en een tankversperring langs de dijk vallen buiten de beoogde begrenzing. Deze hebben wel de status van rijksmonument en met de rest van de begrenzing kan (de Stelling van) Muiderberg nu gelden als onderdeel van het werelderfgoed en kan daarvan profiteren.

6.3 Naarden

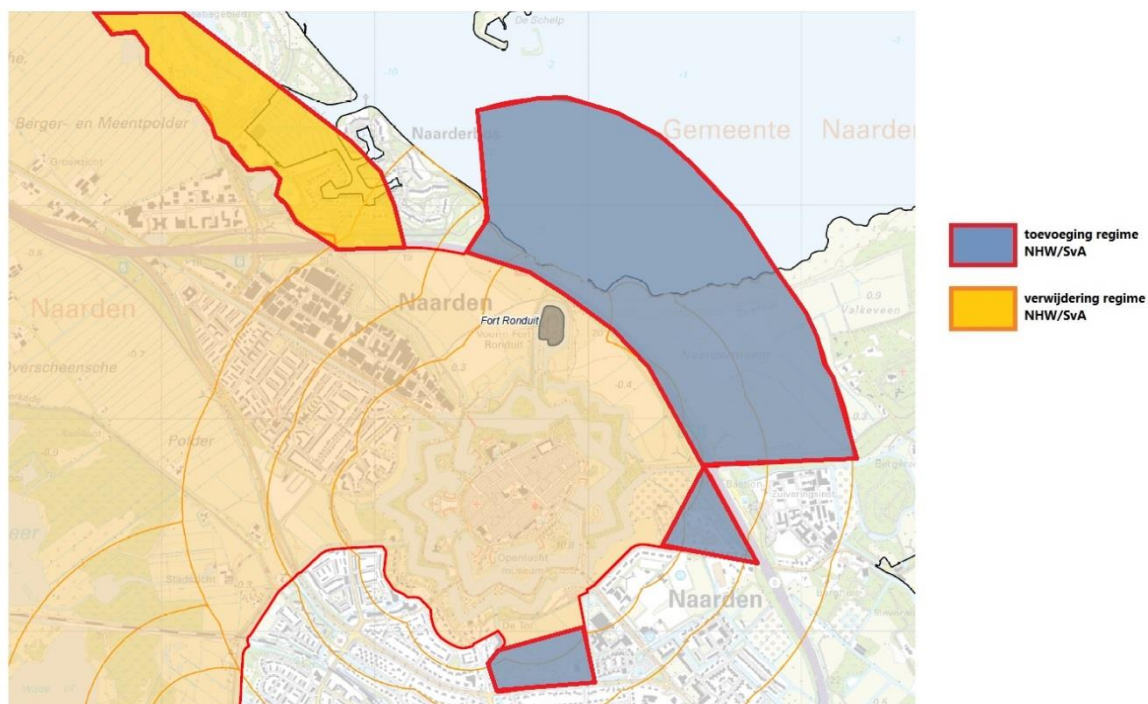
- De Vesting Naarden is een bijzonder geval binnen de NHW. De vesting is in 1926 reeds volledig als verdedigingswerk opgegeven. En het gebied rond Naarden is gelegen op zand en het blijkt uit bronnen dat inundatie lastig bleek. Het is bekend dat er wel inundaties zijn gesteld, maar op veel kaarten die nu gebruikt worden voor de waterlinie zijn deze niet zichtbaar. Dit lijkt de reden dat de huidige begrenzing van Naarden in de PRV zich beperkt tot de vestingwerken en fort Ronduit. Overigens geldt voor de nog open schootsvelden van Naarden ook de regels voor het 'landelijk gebied' in combinatie met de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (zie Muiden), zodat er toch een streng regime van toepassing is. Verder valt een groot deel van het schootsveld onder het beschermd stadsgezicht en onder het Barro, wat zoals benoemd leidend is.

- Omdat de Vesting Naarden een grote toegevoegde waarde is die de NHW kan bieden aan de SvA is het voorstel om de open verboden kringen wel in het UNESCO-gebied op te nemen. Hierbij wordt aangesloten bij het beschermd stadsgezicht (en het Barro). Ter aanvulling wordt het open gebied ten noorden van de A1, waarbij zicht op is vanaf fort Ronduit, ook aangewezen. Deze gebieden vallen onder het landelijk gebied uit de PRV. In deze gebieden is het beleid van de gemeente ook nadrukkelijk gericht op het behoud van de open schootsvelden. De BOR-gronden vallen buiten de begrenzing (dat betekent overigens niet dat de regels voor landelijk gebied daar niet gelden). Dit kan worden gemotiveerd daar de zichtrelatie met de vesting is doorbroken en de gronden waarschijnlijk niet werden geïnundeerd.

- Een stuk buitendijks gebied, dat in het Barro is opgenomen, wordt niet binnen de begrenzing overgenomen. Dit was vroeger uiteraard geen inundatiegebied (Zuiderzee) en ter plaatse is het Naarderbos en Naardereiland gebouwd.

- De bedrijventerreinen Gooimeer blijft wel onder het aangewezen gebied vallen. De gemeente is in het kader van Naarden buiten de Vesting voornemens om op de kop van het bedrijventerrein Zuid meer openheid te creëren en een passantenhaven te realiseren die ook een deel van de vestinggracht terugbrengt. Het is qua promotie en toekomstige financiering wenselijk dat dit onder het werelderfgoed valt. Verder is het bedrijventerrein bestaand stedelijk gebied en dwingt UNESCO noch nationale wetgeving ertoe dat de wordt verwijderd of niet mag mogen vervangen. Samengevat is het oordeel dat de UNESCO-status hier geen onoverkomelijke ruimtelijke beperkingen oplevert.

VESTING NAARDEN

6.4 Bussum

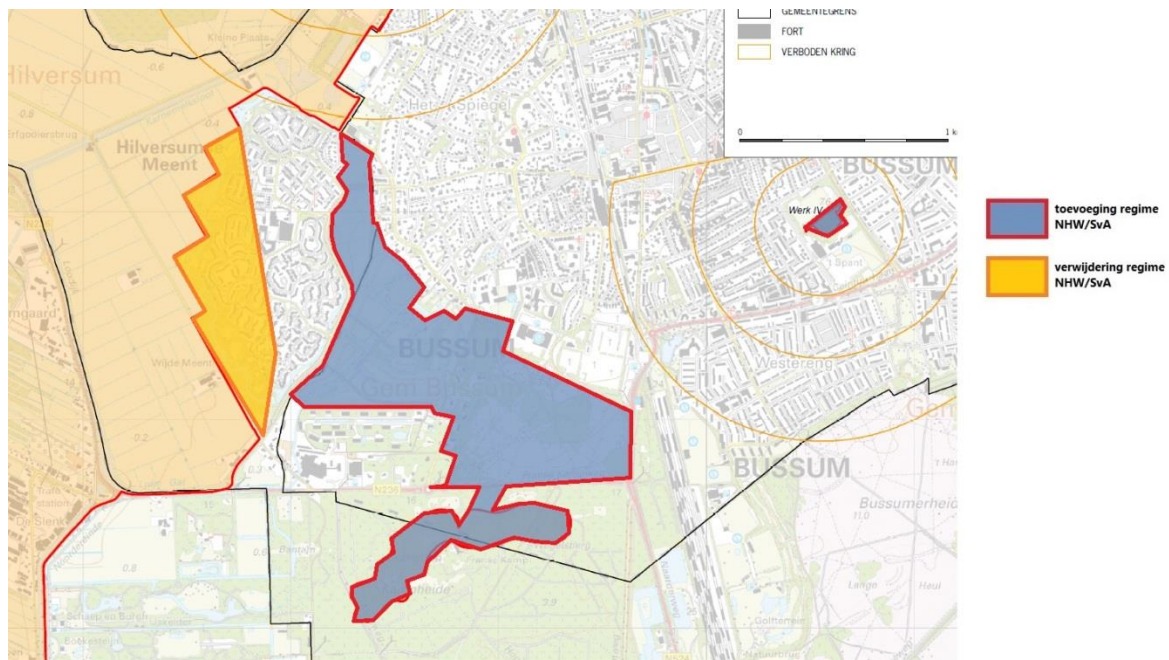
In de kern Bussum is het voormalige 'Offensief voor Naarden' gelegen. Het Offensief voor Naarden bestond uit 5 forten, op Werk IV na uitsluitend aarden versterkingen. Deze vooruitgeschoven forten moesten de vesting Naarden extra bescherming bieden door het veldleger de mogelijkheid te bieden uitvallen te doen naar vijandelijke troepen. Deze konden Naarden relatief makkelijk naderen, omdat de vesting hoog ligt, net als het gebied eromheen. Onder water zetten was hier geen optie.

Van west naar oost zijn de volgende forten aangelegd: Batterij aan de Koedijk (Werk I), Batterij vooruit Bussum, Rechtervleugel van het Offensief, Werk IV en Linkervleugel van het Offensief. Het belangrijkste fort is overleefd: Werk IV, ook wel Hoofdwijk genoemd. De Batterij aan de Koedijk is deels hersteld. Ter plaatse van Werk II staat het nu zwembad. Ook staat in de omgeving van met name Werk I en II een aantal zeer opvallende villa's, die vanwege de verboden kringen in hout zijn opgetrokken en is hier nog veel onbebouwd gebied aanwezig.

Het Offensief van Naarden en de Franse Kamp zijn nu niet opgenomen in het Barro en de PRV als NHW-gebied, terwijl er wel grote wens bestaat bij de Regio en gemeenten om deze aangewezen te krijgen. Er bestaat ook bij UNESCO de mogelijkheid om componenten aan te wijzen die buiten een aaneengesloten gebied liggen. Hiervoor geldt de specifieke motivatieplicht dat deze onmisbaar zijn om het verhaal van het grote geheel te vertellen. Voor onze regio is dit van belang voor de werken IV de stelling Franse Kamp onder de UNESCO-status komen te vallen. De UNESCO-status geeft naast bekendheid ook meer mogelijkheden in het kader van (Europese) subsidies. Zeker voor deze componenten is dit van belang.

Het meest kansrijk is het daarom als deze componenten binnen het aaneengesloten gebied vallen. Voor alle werken is dit geen optie, daar is te weinig van over en de kringen zijn volledig bebouwd. Het is wel mogelijk om het deels herstelde Werk I en de Stelling Franse Kamp te verbinden. Werk I ligt tussen de Hilversumse Meent en de kern Bussum. Rondom ligt een gebied in de verboden kringen dat nog open is, dit geldt ook voor het heidegebied ten zuiden van Bussum, waar de kring van Werk II zich bevond. Langs de Nieuwe 's Gravelandse weg staan ook nog kenmerkende houten huizen. Het MOB-

complex valt buiten het gebied. De voorgestelde motivatie aan de Liniecommissie is bijgevoegd. Of deze wordt gehonoreerd, is nog niet bekend.

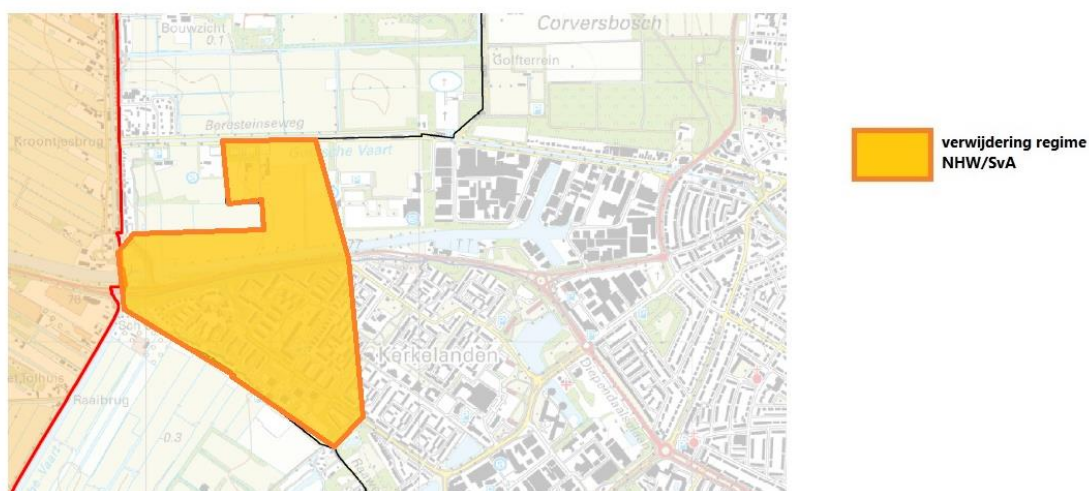

Het open gebleven gebied rond de werken I en II valt volledig onder het NNN en is in eigendom bij Goois Natuurreservaat. De aanwijzing is derhalve geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkelingen. Zoals hierboven is vermeld, heeft de aanwijzing niet tot gevolg dat er bijvoorbeeld bomen gekapt moeten worden.

6.5 Hilversum

In Hilversum wordt de Stelling Franse Kamp aangewezen. Zoals hierboven vermeld, valt dit gebied buiten het huidige beschermingsregime voor de NHW, maar wel binnen beschermde natuur (NNN) en het eigendom van Goois Natuurreservaat. Een deel van de bebouwde kern Hilversumse Meent en Kerkelanden valt nu onder het Barro. De begrenzing wordt nu langs de wijken gelegd.

HILVERSUM KERKELANDEN

6.6 Weesp

Weesp valt reeds onder de Stelling van Amsterdam. In Weesp wordt aangesloten bij de bestaande begrenzing van de Stelling van Amsterdam en het beschermd stadgezicht. Verder valt het weidegebied van Weesp onder een aardkundig monument en het regime voor het landelijk gebied.

6.7 Wijdmeren

Wijdmeren valt op dit moment al grotendeels binnen de PRV en het Barro onder de NHW. Verder vallen grote delen van de gemeente onder het Natura 2000-gebied Oostelijke Vechtplassen en onder het Natuurnetwerk Nederland.

In Wijdmeren liep de hoofdverdedigingslijn langs de Vecht. Nabij de hoofdverdedigingslijn zijn ook de forten Spion en Kijkuit gebouwd, die verboden kringen hadden. Het inundatiegebied bestond uit de plassen en poldergebieden die onder water werden gezet.

Bij de begrenzing aan de oostkant van het inundatiegebied zijn verschillende denkrichtingen mogelijk. Als gekeken wordt naar het formele gebied dat militair gold als NHW, dat is de vakindeling, dan vallen de kernen Nieuw Loosdrecht en Kortenhoef hier volledig onder. Als echter wordt gekeken naar de kaarten waar feitelijk inundatie plaatsvond, is er een grilliger beeld. Dit houdt verband met de hoogteverschillen in het gebied.

De kernkwaliteit ziet op het gebied dat geïnundeerd wordt. Het is daarom het meest voor de hand liggend om aan te sluiten bij de feitelijke inundatiegebieden. Ten westen van de kern Loosdrecht komt hierdoor het poldergebied onder de NHW te vallen. Deze polder valt onder zowel Natura 2000 als NNN, wat ruimtelijke ontwikkelingen al nagenoeg uitsluit.

De gekozen aanpak betekent wel dat de dorpskernen Nieuw Loosdrecht en Kortenhoef gemotiveerd buiten de begrenzing worden gehouden. Voor de bebouwde kern Kortenhoef betekent dit mogelijk een versoepeling omdat deze kern nu wel onder het Barro en de PRV valt. Ook de locatie Ter Sype valt met deze motivering buiten de begrenzing.

